

tale om en tilnærmelse til den lovgivning, der kendes i EF.

Skal erhvervslivet have støtte, bør denne målrettes i stedet for gennem det store tagselvord, som reglerne for varelagernedskrivninger og igangværende arbejder for liberale erhverv indebærer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Da loven også kommer til at omfatte igangværende arbejder, foreslås dette optaget i løvteksten.

Til nr. 2

Varelagernedskrivningsprocenten fastholdes for virksomheder, der typisk er personligt ejede.

Til nr. 3

I nr. 3 bestemmes, at virksomheder, der er omfattet af selskabsskatteoven og derfor kun betaler 40 pct. i skat, skal aftrappe varelagernedskrivningerne med 5 pct. om året begyndende for indkomståret 1991. Såfremt inflationen udgør 5 pct. årligt, vil inflationen neutralisere aftrappingen, indtil vi når 1996.

Til nr. 4

Skatteministeren har til Folketingets Skatteudvalg oplyst, at han betragter banderoler som »en slags hjælpevarer, der kan medtages ved opgørelsen af varelageret og gøres til genstand for varelagernedskrivning«. Forslagsstillerne mener, at det er helt urimeligt, at virksomheder, som opkræver punktafgifter, kan gøre disse til genstand for nedskrivning. Nogen pris- eller kurantrisiko foreligger ikke i disse tilfælde. Det gælder således inden for tobaks-, parfume- og øl-, vin- og spiritusindustrien og for importørerne. Der er her tale om endog meget store beløb, som på denne måde unddrages beskatning. For at sidestille fremstillingsindustrien og importører med detailhandelen foreslås, at kun punktafgifter kan indregnes i varelagerets værdi, såfremt afgiftspligten er indtrådt og afgiften er betalt, og såfremt afgiften ikke senere vil kunne refunderes, hvis varerne efterfølgende viser sig usælgelige eller går tabt.

I øvrigt mener forslagsstillerne, at ministerens fortolkning af nedskrivningsreglerne for banderoler m.v. er særdeles tvivlsom. Statens Ligningsdirektorat traf således i 1970 en afgørelse (H 12.007), hvori man konkluderer, at de ikke berigtigede afgifter ikke kan indgå i opgørelsen af den skattemæssige værdi af varelagre, hvorpå nedskrivning kan foretages. Til trods for, at der ikke har været foretaget nogen lovændring

sidan da, har ministeren helt arbitrært ændret fortolkningen.

Da det er urimeligt, at der kan nedskrives på disse banderoler, har forslagsstillerne ikke ønsket nogen aftrappingsordning, men derimod et omgående stop.

I nugældende lovs § 1, stk. 5, hedder det: »Nedskrivninger efter stk. 4 (på indtil 30 pct.) kan foretages af lagre af varer, råstoffer, hel- eller halvferdige produkter, emballage samt hjælpevarer i produktionsvirksomheder, herunder brændsel, der hører til virksomheden, ved regnskabsårets slutning.«

Når man betænker nedskrivningsreglernes historiske oprindelse, er det helt uforståeligt, at skatteministeren kan fortolke teksten således, at den omfatter f.eks. banderoler til punktafgifter som »hjelpestoffer«. Dette har aldrig været lovgivernes hensigt.

Det bør også bemærkes, at afgiftsregistrerede virksomheder end ikke har risikoen for tab ved indbrud, brand, eller hvis varerne på anden måde går tabt, idet de mod dokumentation kan få afgiftsfritagelse for sådanne varer, der måtte blive ødelagt i virksomheden (en undtagelse gælder dog tobaksvarer).

Folketingets Skatteudvalg har fra såvel Århus Kommunes ligningskommission som fra Helsingør Kommunes ligningskommission fået henvendelser, der påpeger det urimelige i, at banderoler kan medtages i varelagernedskrivningsgrundlaget, og er blevet opfordret til at ændre på dette forhold.

Til nr. 5

Det er fast praksis, at f.eks. bygningsbranchen skal medregne igangværende arbejder ved opgørelse af den skattepligtige indkomst og formue. Det er ligeledes fast praksis, at der ikke kan foretages varelagernedskrivninger herpå.

En række liberale erhverv har imidlertid ikke været forpligtet hertil, men har frit kunnet vælge at medregne igangværende arbejder under forudsætning af, at den én gang valgte fremgangsmåde følges fremover.

Denne helt ubegrundede privilegering af f.eks. revisorer og advokater foreslås ophævet. Disse grupper har typisk kunnet udskyde skatten af 10-15 pct. af årsindkomsten til efterfølgende skatteår, fordi løn og omkostninger har kunnet fratrækkes omgående, mens indtægten kunne udskydes til efterfølgende indkomstår. Denne praksis har skabt en klar asymmetri i den skattemæssige behandling af disse honorarer, idet klienten ikke har været berørt af denne skatteudskydelse. Ifølge årsregnskabslovens bestemmelser skal regnskabet opgøres, så det giver et retvisende billede bl.a. under hensyntagen til tilstedeværende forpligtelser, herunder naturligvis det arbejde, revisor og advokat har foretaget inden regnskabsårets udgang. Men ikke nok med det. Indkomstopgø-